

DE TWEEDE KOMST

VAN DE HERE

Onze hemelse Vader, als we vanavond tot U komen in die lieflijke Naam van de Here Jezus— wij zijn zo blij als we deze heilige dagen naderen, wetend dat dit de grootste tijd op aarde vertegenwoordigt. Van wanneer dat algenoegzame Offer werd gebracht zodat arme, verloren zondaars vrijgemaakt mochten worden, en hebben deze grote hoop die we vanavond in onze boezem hebben, dat Hij op een dag terug zal komen. En vanavond, bij het naderen van deze preekstoel, door de deur komend en dit oude lied te horen: “Zullen we een grootse thuiskomst-week hebben, de eerste tienduizend jaar,” brengt het herinneringen terug van vele jaren geleden toen we hier in de tabernakel samenkwamen voordat de grote wereldwijde opwekking begon. En Vader God, wij koesteren gewoon die gedachten.

² En blijkbaar goed in onze ziel dat we vanavond weer terugkeren om nog een van die ouderwetse opwekkingen te beginnen, waar zondaars het uitroepen om genade en waar de teruggevallene de zaken weer in orde maakt met God; en de Heilige Geest de belangrijkste Persoon in de samenkomst is, Die houvast neemt, en regeert, en ons het Brood des Levens brengt door het Woord. En wij bidden dat Hij ons avond na avond zal bedienen in deze opwekking; genees de zieken en de behoeftigen, heilig elke gelovige en verkrijg glorie uit deze inspanningen die we leveren. Want Vader God, het is alleen tot de eer en glorie van Zijn Naam dat wij het vragen. Amen.

³ Dit is om een belofte te vervullen die ik elf jaar geleden deed. Het heeft lang geduurd om eraan toe te komen, maar om terug te keren naar de tabernakel voor een opwekking. En nu, we weten dat onze kleine tabernakel onvoldoende qua ruimte is voor een opwekking, maar we zullen hier gewoon samendrommen en zo goed als we kunnen, voor de komende paar avonden, voor de glorie van God.

⁴ En ik hou ervan om een samenkomst in de kerk te houden. Veel plaatsen, we hebben ze in stadions en in de openlucht en in arena's, maar er is iets anders als je het in de kerk houdt. Het lijkt alsof er een lieflijker, nauwere gemeenschap is wanneer je in de kerk bent. Buiten in die arena's, wereldse plaatsen—we zijn dankbaar voor het voorrecht om daar te zijn, maar het lijkt alsof je een onderdrukking ervaart, zoals een demonische macht, waar je doorheen moet breken voordat de opwekking pas begint.

En dan, wanneer je in de kerk komt, is het een plaats waar God woont; je komt naar Zijn huis om een samenkomst te hebben.

⁵ En nu, we zijn blij vanavond veel van de oude gezichten te zien die ik jaren geleden heb gezien bij het beëindigen van mijn bediening hier in de tabernakel. Zie broeder Graham hier en broeder Curtis, en zuster Angie en zuster Gertie hier, en broeder Cox en zuster Cox en o, o, zovelen van u—zuster Spencer en broeder Spencer, en u allen hier. We zijn zo blij. Mama en mevrouw Slaughter, en broeder hier—gewoon grote groepen van u, nog steeds. Hoevelen zijn hier sinds de tijd dat we begonnen waren—ik bedoel toen ik wegging in de opwekking om rond te trekken? Laten we uw handen zien. Overal in de kerk vanavond, kijk eens naar de handen. Dat is heel erg fijn.

⁶ Nu, wij zijn . . . weten dat opwekkingen alleen door de Heilige Geest komen. Hij is Degene Die opwekking brengt. En wij kunnen het niet zelf doen; wij kunnen alleen die inspanning leveren en God moet die inspanning zegenen en wij vertrouwen erop dat Hij dat zal.

⁷ Ik vertelde mijn vrouw onderweg hierheen . . . Ik kreeg niet eens de kans om vanavond te eten. Het is ontzettend druk. Het was twee uur gistermiddag voordat ik zelfs mijn hemd aan had, vanaf het moment dat ik gistermorgen opstond. Dat is wat, het telefoongedeelte. En het is precies om twee uur toen ik een noodoproep kreeg voor Dr. Sam Adair in Louisville. En toen . . . En dan, zo veel andere oproepen, en de veteranen. Eén was van het ziekenhuis, zei: “Wel, we hebben keer op keer gewacht; en als de hel erger is wanneer we daar komen dan wat deze ellende is geweest, wachtend.” En gewoon een schreeuw en een roep van overal—honderden predikers.

⁸ En ik zeg u: we leven in een van de grootste dagen die deze wereld ooit heeft gekend—een van de grootste tijden. En ik ben zo blij om een honger te zien in de harten van de mensen naar meer van God.

⁹ Nu, ik heb het op mijn hart genomen, biddend dat het in de wil van God is. En trouwens, er zijn enige mensen die staan, daar achteraan. Ik vraag me af . . . Wij hebben een—een zitplaats hier, een kleine bank—ik vraag me af of we op een of andere manier die kleine bank niet kunnen gebruiken. Enkele dames . . . of zo, die daar achteraan staan, dat we misschien . . . Hier—vraag me af of sommigen van hen hier of iets—kom maar naar voren en ga op de bank hierzo, hier vooraan. Misschien . . . Broeder Ben, we zijn blij ú hier te zien; de laatste keer dat ik u zag was ik in San Fernando Valley, Californië, een paar weken geleden. En hier zijn er plaatsen hier vooraan, als u naar voren wilt komen, jullie—jullie achterin die staan. En nu, als u naar voren wilt komen, wel, kom maar naar voren toe. Hier is een zitplaats over op het podium hier en wat extra zitplaatsen hier en ze zullen naar

het altaar genomen worden. We willen dat u het zo comfortabel mogelijk hebt.

¹⁰ En ik vertelde mijn vrouw dat ik mezelf had beloofd dat met de hulp van God— ik ben niet van plan om de diensten lang te maken; wil dertig minuten spreken, zo de Here wil. En dat zal een wonder op zichzelf zijn, want ik—ik kan gewoon niet al te vlug op gang komen. En, maar ik—ik moet het gewoon proberen, en vanwege . . . En dan, de komende tijd zijn we, deze, morgenavond . . .

Vanavond is mijn onderwerp: *De tweede komst van de Here*.

¹¹ En morgenavond is het avondmaalsavond en ik wil over het *Avondmaal* spreken vanuit het Oude Testament-gezichtspunt. En we zullen . . . Morgenavond is de officiële avondmaalsavond, want het is de avond dat onze Heer verraden werd. En het is de officiële avondmaalsavond. En na de dienst morgenavond, de gewone predikingsdienst, dan zullen we avondmaal hebben. En iedereen is uitgenodigd om met ons te komen en—en deel te nemen aan deze glorieuze verordening die onze Here Jezus ons heeft nagelaten.

¹² En dan, de avond daarop, zo de Here wil, omdat het de avond van de kruisiging is, wil ik het—het nemen vanuit een andere invalshoek misschien dan wat u op de radio zult horen: *De kruisiging*.

En dan op zaterdagavond: *De graflegging*.

¹³ Zondagmorgen om zes uur: een zonsopgangsdienst. Om tien uur: een doopdienst, en als er hen zijn die gedoopt zullen worden. En dan een Paasochtenboodschap.

¹⁴ En zondagavond, zo de Here wil, verwachten we een korte boodschap over *Het bewijs van de opstanding* en een genezingsdienst. De gebruikelijke genezingsdiensten zoals we die hebben in de samenkomst, in de—de gebruikelijke samenkomst, op aanstaande zondagavond. En als u het nog nooit hebt gezien en uw vrienden nog nooit het zichtbare bewijs van de opgestane Jezus hebben gezien, hoop ik dat Hij zal doen zoals Hij in de afgelopen jaren in de samenkomsten heeft gedaan: hier verschijnen en dezelfde dingen doen die Hij deed toen Hij hier op aarde was. En we kijken uit naar die tijd, de komende . . . die komt.

¹⁵ Dat is juist—kom naar voren en maak het uzelf zo comfortabel mogelijk. En ik vraag me af of we misschien morgenavond ergens wat stoelen kunnen ophalen. Misschien in het—het uitvaartcentrum of ergens waar we wat extra kunnen krijgen, misschien om aan de zijkanen te plaatsen. We willen dat iedereen het zo comfortabel mogelijk heeft.

¹⁶ Hoevelen hebben de Here lief met al wat in u is? Nu, laten we gewoon onze genegenheid op Christus richten en gewoon kijken

nu. We zijn hier niet voor leerstellingen, we zijn hier om de Here te aanbidden. En we zijn hier gewoon om iedereen uit te nodigen, van elke geloofsovertuiging, kleur, soort, het maakt hier gewoon niet uit— we komen hier gewoon om de Here te aanbidden; en er zal een half uur van ouderwets zingen zijn en—en voordat de dienst begint. En nu, morgenavond ga ik proberen te beginnen net zoals vanavond, precies, indien mogelijk, om acht uur en u zo snel mogelijk laten vertrekken zodat we de volgende avond terug kunnen komen.

¹⁷ En nu, iedereen is welkom. En onze bezoekers: u bent meer dan welkom om binnen te komen om gemeenschap te hebben, en zodra de dienst voorbij is, u mensen van de kerk hier die hier komt: zorg ervoor dat u iedereen de hand schudt die u maar kunt. Wees gewoon. . . Laat gewoon de barrières zakken nu en heb gewoon een geweldige tijd. En u weet niet wat onze Here zou mogen doen—dit is een Paastijd, en we verwachten gewoon geweldige dingen.

¹⁸ Nu, in het gezegende Woord wil ik slechts een—een vers of een regel of twee lezen uit het Lucas Evangelie en het 15e hoofdstuk, het 8e vers:

Of welke vrouw, hebbende tien zilverstukken, als zij één stuk verliest, zal geen kaars aansteken en het huis vegen en naarstig zoeken totdat zij hem gevonden heeft?

En als zij hem gevonden heeft, roept zij haar vriendinnen en haar buurvrouwen bijeen, zeggende: Wees blij met mij; want ik heb het muntstuk gevonden die ik verloren had.

¹⁹ Nu, dat zou mogen lijken op een heel vreemd Schriftgedeelte voor de tweede komst van Christus, en. . . maar het spreekt van de tweede komst van Christus. En dit grote onderwerp dat we hier nu voor ons hebben, is een van de meest vitale onderwerpen in de gehele Heilige Schrift. Er is niets zo belangrijk als de komst van de Here Jezus. Want als Hij niet komt, worden wij valse getuigen bevonden, zijn onze doden die in het graf zijn vergaan, en is er geen hoop voor ons over als Jezus niet zichtbaar de tweede keer komt. En juist in het. . . dit licht, juist in het licht van de tweede komst, was zo belangrijk, dat deze heilige week die we nu naderen, dat Jezus, toen Hij het voor de eerste keer benaderde in de schaduwen van het kruis, sprak Hij heel weinig over Zijn dood, begrafenis en opstanding. Hij sprak meer over Zijn tweede komst dan Hij over Zijn dood, begrafenis en opstanding sprak. Dus in het licht hiervan moet het wel een heel belangrijk onderwerp zijn.

²⁰ In het Oude Testament zijn er vele malen meer Schriftgedeelten in het Oude Testament met betrekking tot de tweede komst van Christus dan er waren voor de eerste komst van Christus. Alles betreffende het menselijk ras, nu, nadat de

verzoening werd gedaan, berust volkomen op de tweede komst van de Here.

²¹ Nu, we hebben verschillende religies, en we hebben verschillende motieven en verschillende theologieën, maar onze Christelijke godsdienst is volkomen gebaseerd op dood, begrafenis en opstanding en de tweede komst van de Here. O, het is een belangrijke vraag. En terwijl wij nu naderen, naar mijn meest oprechte gedachten, leven wij in de schaduwen van Zijn tweede komst. Er is, naar mijn zienswijze, door het licht van de Schrift, is er niet één hoop over voor de gemeente, buiten de tweede komst van de Here. De wereld in haar wilde pandemonische toestand is volledig uit de hand gelopen, van elke door de mens gemaakte organisatie in de wereld. Koningen kunnen hun onderdanen niet meer tegenhouden, noch kunnen dictators hun onderdanen meer tegenhouden, de democratie kan haar onderdanen niet meer tegenhouden, en er is geen andere hoop over dan de tweede komst van de Here Jezus.

²² En het is nu een van de allervreselijkste tijden voor de ongelovige en zondaar, die hij ooit heeft meegemaakt, omdat de ondergangstijd vlakbij is. En het is de meest gezegende tijd voor de gelovige, want zijn verlossing is nabij. Er zijn twee partijen op aarde vanavond: de gelovige en ongelovige. De een komt de Here ontvangen en de ander komt de Here veroordelen. Bij Zijn komst, zal de één zegenen en de ander vervloeken, bij Zijn verschijning.

²³ En aangezien dit zo'n vitale zaak is, denk ik dat vlak voor . . . aan de vooravond, liever gezegd, van onze kleine opwekking, dat wij ernstig zouden moeten kijken, en in de Schriften, en zien hoe dichtbij wij zijn. Als ik wilde weten hoe laat het was, zou ik op mijn horloge kijken. Als ik wilde weten welke dag van de week we in leefden, of de maand van het jaar, zou ik naar de kalender kijken. En wil ik weten de naderende tijd van deze grote gebeurtenis, kijk ik naar het Woord van God; het geeft de tijd aan wanneer het ophanden is. Want de Bijbel zei: "Wanneer deze dingen beginnen te geschieden: heft uw hoofd opwaarts, uw verlossing trekt naderbij." De tijd is ophanden.

²⁴ Het was zo'n geweldige zaak voor Johannes de openbaarder op het eiland Patmos, dat toen hij de voorschouw zag van de komst van de Here; toen hij de vloeken zag die op de ongelovige rustten en de zegeningen die op de gelovige rustten, dat hij het uitschreeuwde: "Ja, kom Here Jezus!" Het ontroerde zijn hart zo, na alles wat hij had gezien, de gebeurtenissen voor Zijn komst, dat hij schreeuwde: "Ja, kom Here Jezus!" En toen het hele gemeentetijdperk in zijn blik voorbijgegaan was, en hij alles had gezien, in grote lijnen, hoe het zou gebeuren, dat toen de schreeuw kwam: "Kom Here Jezus!" Het moet iets heerlijks zijn, dat de komst van de Heer naderbij trekt.

²⁵ Jezus, toen Zijn discipelen tot een plaats waren gekomen dat

ze keken naar de vleselijke of de natuurlijke dingen van de aarde. Nu, hier willen we even een paar ogenblikken stoppen. Het hoeft niet altijd het vleselijke te zijn dat ons weg zal trekken, soms zullen gewoon de natuurlijke dingen ons wegtrekken. Jezus' dienstknechten, of Zijn discipelen, wezen Hem de stadstempel aan, Jeruzalem— de grote tempel waar God in Zijn Shekina-heerlijkheid was verschenen in het Heiligste der heiligen. En toen zij Hem vertelden hoe goed de stenen erin waren geplaatst, hoe het grote meesterbrein van God had verordineerd dat deze stenen uitgehouwen waren op vele plaatsen in de wereld en samen waren gekomen. En in veertig jaar van het oprichten ervan was er niet eens het gezoem van een zaag of het geluid van een hamer. Het was zo meesterlijk in elkaar gezet. En hoe God was binnengekomen boven de Cherubijnen, en het Zijn Shekina-heerlijkheid toonde, en hoe zij grote hoop hadden in deze grote kerk.

²⁶ En Jezus zei tegen hen: “Zie niet al deze dingen.” En toch was het een heilige plaats, het was een goede plaats. Het was een plaats, huis van de woning van de Here. Maar Jezus zei: “Zie deze dingen niet. Ik heb u iets te vertellen dat veel groter is dan dit. Want er komt een tijd,” zei Hij, “dat er niet één steen op de andere zal worden gelaten.”

²⁷ Ongeacht hoe goed wij voor ons natuurlijk wezen proberen te zorgen, ongeacht hoe hard we werken voor onze organisatie, hoe hard we in de kerk werken voor onze—onze kerkorden, er komt een tijd wanneer al die dingen zullen verdwijnen en voorbij zullen gaan.

Jezus begon hun dat te vertellen, en zij zeiden: “Wat zal het teken zijn van de komst van het einde van de wereld?”

²⁸ En Jezus begon tot hen te spreken: “De tijd zal komen wanneer er geen steen op de andere gelaten zal worden. U zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen, pestilentiën, aardbevingen op verscheidene plaatsen.”

²⁹ En onlangs, ginds in Californië, daar in Oakland, toen het ons voorrecht was om daar in een samenkomst te zijn, en het was de eerste keer dat mijn vrouw ooit een aardbeving had meegemaakt. Ik zat in de kapperszaak en ik . . . de kamer schudde een beetje. En de radio kondigde snel aan “dat er een aardbeving gaande was. Zeiden “dat ze een nieuwe verwachten over ongeveer acht minuten.”

En ik dacht: “O, wat als dit de laatste is!”

³⁰ Ik haastte me de kapperszaak uit, ontmoette mijn vrouw die op straat stond te wachten, liepen een kleine drogisterij binnen om wat kleine ansichtkaarten te halen om terug te sturen naar onze geliefden. En terwijl wij daar waren—één van de mysterieuste, vreemdste gevoelens die de mens ooit zou kunnen voelen— begon de hele aarde te schudden. De flessen begonnen

van de plank te vallen; de schoorstenen begonnen van het gebouw te vallen; en op straat: overspoeld, met de mensen die schreeuwden en schreiden terwijl het pleisterwerk van de muren viel. En de grote gebouwen, met dertig en veertig verdiepingen, schommelden met mekaar totdat de rook of het stof van de mortel als een grote paddenstoel opsteeg. En mensen begonnen te schreeuwen en te rennen. Ik zei: “Dat is de vinger van Almachtige God, Die zegt: ‘Het handschrift is op de muur.’”

³¹ Jezus zei: “Wanneer u hoort van aardbevingen op verscheidene plaatsen.” De aarde spleet langs de snelweg open over een lange afstand, ongeveer anderhalve meter, en ging honderden meters heel diep de aarde in. Op één plaats stortte de hele snelweg in. En ik dacht, toen dat openspleet, dat ik bijna de vinger van Almachtige God kon zien. Die zei: “En er zullen aardbevingen zijn op verscheidene plaatsen.”

³² En in de loop van de dag troffen acht verschillende aardbevingen die stad. En bierkroegen bleven open en dronkaards zwermden de straten op. En vrouwen liepen halfgekleed op straat en alles alsof er nooit iets was gebeurd. De mensen zijn vandaag zo aardsgelukkig tot ik niet weet wat er voor nodig zal zijn om dit land te schudden. Ze lijken gewoon zo onbezorgd te zijn. Ze merken het niet. En één man maakte zelfs een opmerking, zoals ik hem hoorde met mijn eigen oog, zei: “Hebt u gezien wat ik deed? Ik schudde mijn vuist. Ik ben de superman.”

En ik dacht: “Zulks godslastering!”

³³ Ik vond dat niet zo zeer godslasterlijk als hier in onze eigen stad, toen ik gisteravond over de snelweg ging naar Georgetown, wanneer je voorbij de kruispunten hier rijdt, net voordat je de nieuwe snelweg oprijdt. Er hing een groot bord daarboven en er stond: “Hij is opgestaan, heeft leven.” En op het volgende bord, alleen die twee, stond: “Waar er Budweiser bier is, is er leven.”

³⁴ Ik dacht: “Zulks godslastering!” Dat is alles wat het is. En de Bijbel zei dat: “Voor de tweede komst van Christus, dat de mensen godslasteraars zouden zijn, die in hun eigen goddeloze lusten wandelen, verraders en valse beschuldigers.” Hoe de wereld in zo'n misleiding is geraakt!

³⁵ In Bombay, India, onlangs, toen Billy (mijn zoon) en ik daar in een grote samenkomst waren waar tienduizenden Hindoes hun leven aan Christus gaven, kwam er een grote waarschuwing. En ik wil dat u de intelligentie van de natuur opmerkt. En plotseling, om een of andere onbekende reden, begonnen al de kleine vogels in de stad naar het platteland te vertrekken. En vogels, in zwermen, vertrokken naar het platteland. En ze begonnen bij al het vee op te merken, en de schapen en de ossen. Maar in India zijn hun hekken niet zoals onze hekken; het zijn geen houten hekken, het zijn grote rotshekken, die hoog zijn gebouwd. En

al het vee begon bij de muren weg te gaan, en bij de gebouwen weg te gaan, en ver weg in het midden van het veld te gaan en begonnen in het rond te lopen in het midden van het veld. Toen, ineens, sloeg een grote aardbeving toe en schudde de muren neer; bomen, rotsen, projectielen vlogen rond. En de vogels keerden niet terug, en het vee bleef buiten in het veld, en de mensen gingen gewoon verder en dachten dat het allemaal in orde was. En de volgende dag barstte er weer een aardbeving los en meer gebouwen stortten in en de projectielen vlogen in het rond. En op de derde dag ging het vee terug naar de muren en keerden de vogels terug naar de stad.

³⁶ O, Hij Die de mus voedt, Hij Die Zijn kleine schepselen in de ark bracht, leeft en regeert nog steeds. En ze lijken meer intelligentie te hebben over God dan de mens die Hij naar Zijn beeld schiep; terwijl de mens lastert. De kleine schepselen van de aarde, God voorziet voor hen, en ze gingen weg bij de grote muren vandaan. Ze zouden omgekomen zijn, de vogels zouden verpletterd zijn in de spleten van de rotsen toen het heen en weer schommelde.

³⁷ Tekenen van Zijn komst! O, het is een geweldige dag waar we nu in leven. Aardbevingen op verscheidene plaatsen, pestilentie, al die dingen waar Jezus over sprak zijn er hier. Naar mijn zienswijze, zie ik niets anders over dan de komst van de Heer. Het is ophanden.

³⁸ Jezus, in de . . . ook in Zijn toespraak tot Zijn volk, Hij zei: “Leer een gelijkenis van de vijgenboom. Wanneer het zacht is en bladeren begint voort te brengen, zegt u: zomer is nabij. En wanneer u ziet dat deze dingen beginnen te gebeuren: weet dat de tijd ophanden is.”

³⁹ Merk op wat de vijgenboom was. De vijgenboom is altijd de Joodse natie geweest. Hij zei niet alleen “de vijgenboom” maar ook “de andere bomen.” “Wanneer u ziet dat de vijgenboom, en al de andere bomen, hun knoppen doen uitspruiten.” Nu, Hij sprak niet alleen van de vijgenboom, maar de *andere* bomen.

⁴⁰ Nu, laten we even opletten wanneer het uitspruit. Wij hebben geleefd in een heel eigenaardige tijd in de afgelopen jaren. De heidengemeente heeft één van de grootste opwekkingen gehad die ze ooit heeft gehad sinds er . . . sinds de dagen van de apostelen; o, en de heidengemeente had *tóén* niet de opwekking; het was de Joodse gemeente die de opwekking had. Maar de heidengemeente, in de afgelopen tien of twaalf jaar, heeft de grootste opwekking van de geschiedenis gehad.

⁴¹ Wij denken aan de Maarten Luther-opwekking, ja meneer—het was een grote, maar dat was in Duitsland alleen. We denken aan de Wesleyaanse opwekking—dat was in Engeland; het verspreidde zich hierheen en een paar van de Britse Eilanden, maar had nooit al te veel effect. Maar in deze dag, deze

opwekking die nu gaande is, van het bovennatuurlijke, heeft zich absoluut uitgestrekt van zee naar grenzeloze zee, de hele wereld rond, via geweldige radio-uitzendingen en tijdschriften en evangelisten die uit zijn gegaan zonder ondersteuning van de mens en heeft een opwekking gebracht waardoor tienduizenden maal duizenden zielen in het Koninkrijk van God zijn geboren.

⁴² In mijn eigen kleine broze bediening, die de Here mij gegeven heeft, heb ik zeker meer dan een miljoen zielen tot het Koninkrijk van God zien komen. Denk eens! Terwijl anderen met deze grote bedieningen die wijd en zijd via de radio enzovoort miljoenen aanspreken. Er zijn opwekkingsvuren die op elke heuvel ter wereld gebrand hebben, praktisch, sinds ik...sinds ongeveer tien jaar geleden, sinds ik...we met de opwekking begonnen zijn. We zijn aan de eindtijd.

⁴³ Nu: merk op; vervolgens, net daarvoor—Hij profeteerde hier en zei: “De muren van Jeruzalem zullen door de heidenen vertreden worden totdat de heidenbedeling geëindigd zou zijn.” De Mohammedanen hebben het overgenomen. Dat beseffen wij. En ik wil dat u naar de crisis vanavond kijkt, hoe Ismaël en Izaäk nog steeds elkaar in het haar zitten, precies in Jeruzalem, waar het voorspeld is dat ze dat zouden doen. En enkele jaren geleden waren er nauwelijks Joden in Jeruzalem.

⁴⁴ Nu, Jezus Die spreekt: “Wanneer u ziet dat de vijgenboom aan het uitspruiten is.” Nu, de Joden zijn over de hele wereld verspreid—grote aantallen, miljoenen in Duitsland, en in Italië, en in de Verenigde Staten, en over de hele wereld. En God, zoals Hij in de vroegere dagen deed, verhardde Farao's hart; Hij verhardde Mussolini's hart tegenover de Joden; en de Joden werden uit Italië verdreven. Hij verhardde Hitlers hart en ze werden uit Duitsland verdreven. Hij verhardde Stalins hart en ze werden uit Rusland verdreven.

⁴⁵ En heeft u het opgemerkt in de krant dat wij, de Verenigde Staten, partij kiezen voor de Arabieren? O, broeder, het handschrift staat op de muur! God zei: “Wie Israël zegent, zal gezegend worden; wie Israël vervloekt, zal vervloekt worden.”

⁴⁶ Nu: ik heb een film, thuis, of ik denk dat het momenteel uitgeleend is, dat door de wetenschappers genoemd wordt: *Drie minuten voor middernacht*. Als de wetenschappelijke wereld heeft gezegd “dat de klok is rondgegaan tot het drie minuten voor middernacht is,” en ik denk dat ze dat nu hebben ingekort tot ongeveer één minuut, voor middernacht, toen ze ontdekten dat waterstof, of zuurstof, atoomkracht, en al die grote krachten die ze konden benutten, een totale vernietiging zouden kunnen veroorzaken binnen vijf minuten tijd. Zij zouden absoluut, vanavond niet één levende persoon meer kunnen zijn op het hele Noord-Amerikaanse continent in dertig minuten. En het ligt in de handen van een stel ongelovigen die een hekel aan ons

hebben. En daarnaast hebben wij boten en schepen klaarstaan, overal rondom, aan beide. . . door Siberië, ginds in Hongarije, en verschillende plaatsen, waar onze schepen liggen, geladen met dezelfde soort raketten.

⁴⁷ Broeders, het is later dan u denkt! Sodom en Gomorra hadden er geen besef van die nacht dat ze hun laatste uur beleefden. Egypte had er geen besef van dat de doodsengel, waarvan voorspeld werd dat hij zou komen, die nacht zou komen. Pearl Harbor had er geen besef van dat die aanval plaats zou vinden. Wij worden in de weegschaal gewogen en te licht bevonden! We zijn dicht bij de eindtijd!

⁴⁸ Wat zou er gebeuren, als. . .? Zij, daarginds in Moskou, zouden die raketten kunnen richten, geleid door de sterren en radar, zouden die bom precies op Fourth Street in Louisville kunnen laten landen als ze dat wilden. Dat is juist. En wij kunnen daar ergens op zee staan op onze schepen en er één regelrecht naar de hoofdstad van Moskou sturen als we dat willen. Wat zou er gebeuren, mijn broeder, als die grote raketwisseling plaats zou vinden, en dit land een schok zou krijgen, en op hetzelfde uur wij dezelfde dingen los zouden laten de andere kant op? En we leven sowieso op een piepkleine, splinterdunne korst, waar de aardbevingen eromheen hebben gevreten en eromheen hebben gevreten totdat het is als een uitgehold ei. Als ze één grote uitbarsting zou maken en deze 8 duizend mijl dikke lava zou de lucht in spuiten, zou het precies doen wat God zei dat er zou plaatsvinden.

⁴⁹ Wij zijn aan de eindtijd; we zijn er. Geen manier om het te stoppen. Al het smeken. . . We zouden een Eisenhower in elke provincie kunnen plaatsen en het zal het nooit tegenhouden. Jezus Christus zei dat deze tijden zouden komen; wij zijn er. De vijgenboom die zijn knoppen voortbrengt.

⁵⁰ In deze film, ver weg in Iran, u hebt het in het tijdschrift *Look* gelezen, hoe dat ze grote vliegtuigen namen en daarheen gingen en vliegtuigen vol van deze Joden brachten. Duizenden van hen—waren daarginds sinds de wegvoering van Babylon, waren daar tweeduizendvijfhonderd jaar lang, en waren daar achtergelaten. Zij ploegden met oude houten werktuigen. Ze wisten er niets over dat Jezus ooit op aarde was. Zij wisten nergens iets over behalve hun oude Joodse traditie, tradities waarbij ze geleefd hadden. En toen deze vliegtuigen landden, en deze Joden in lieten stappen, om ze terug te brengen naar het thuisland. . .

⁵¹ De profeet profeteerde achtentwintig- of dertighonderd jaar geleden en zei: “Wanneer zij uit die gevangenschap komen, zal God hen voortbrengen op de vleugels van arenden.” De profeet zag het vliegtuig aankomen; hij zag ze landen en hen ophalen en hen terugbrengen naar het thuisland. Hij wist niet hoe hij het moest noemen, hij heeft gewoon. . . Leek op een adelaar voor

hem; dus hij zei: “Ze zouden teruggebracht worden op de vleugels van arenden.”

⁵² En toen ze uit het vliegtuig stapten, en de jongeren de ouderen hielpen, werden ze geïnterviewd. En ze zeiden: “Bent u teruggekomen naar het thuisland om te sterven?”

Ze zeiden: “Nee. Wij zijn teruggekomen om de Messias te zien!”

⁵³ O, grote stoomschepen van over de hele wereld zijn de afgelopen jaren Jeruzalem binnengestoomd met bejaarde Joden, jong en oud, gekleed in hun kledij, komend uit het oosten, uit het westen. En boven de hoofdstad van Jeruzalem hangt die oude zespuntige ster van David, de oudste vlag ter wereld die 2500 jaar niet gewapperd heeft, is tot een natie verklaard hedenavond. De vijgenboom laat haar knoppen uitlopen.

Jeruzalem groeit, de Here herstelt,
De tekenen die de profeten voorzegden;
De heidendagen zijn geteld, met
verschrikkingen bezwaard;
“Keer terug, o verstrooiden, tot het uwe.”

Want de dag der verlossing is nabij,
De mens hun harten bezwijken van angst;
Wees vervuld met Gods Geest, uw lampen in
orde gemaakt en helder,
Kijk omhoog! Uw verlossing komt naderbij.

⁵⁴ Het is later dan we denken. We komen niet naar de kerk om een kerkbank te bezetten; we komen niet naar de kerk om een goede prediking te horen; of komen niet naar de kerk om goede muziek te horen. Ze hebben allemaal hun plaats, maar waarvoor wij beter naar de kerk kunnen komen om te doen, is onszelf te onderzoeken voor God en de verlossing van onze ziel, want de dag der verlossing is nabij.

⁵⁵ Jezus Christus, Gods Zoon, vergeleek dit (zei Hij) met een vrouw. En in ons onderwerp vanavond leren we dat deze vrouw haar echtgenoot weg was gegaan; en zij had één van de munten uit haar hoofdband verloren. Nu, ik zal dat proberen uit te leggen.

⁵⁶ Vandaag, als een vrouw gehuwd is, zou ze een trouwring moeten dragen, als een teken dat zij gehuwd is. Dat is om te voorkomen dat andere mannen iets met haar te maken hebben. Ze kijken en ze zien dat ze een gehuwde vrouw is.

⁵⁷ In die dagen hadden ze geen trouwringen, ze hadden een hoofdband (noemen ze het: “hoofdband”) die ze op hun hoofd deden. Het had tien munten, en het ging om hun hoofd heen. En dat was een teken dat ze een getrouwde vrouw waren, en geen man hen het hof hoorde te maken, geen jonge mannen met hen hoorden te flirten. Ze waren getrouwd.

⁵⁸ Elk van die munten. . . Als we maar tijd hadden (maar dat heb ik niet; ik ga me zo goed mogelijk aan mijn woord proberen te houden), zou ik u kunnen vertellen wat elk van die munten betekende. Het werd daarin geplaatst, en elke munt betekende een bepaalde deugd van die vrouw. Het eerste betekende haar liefde voor haar man. De tweede: haar belofte van deugd om rein voor hem te leven. En de derde en vierde en vijfde door naar de negende en tiende.

⁵⁹ Als u het wilt opzoeken, kijk dan in Galaten 5. U zult ontdekken dat die vrouw de gemeente vertegenwoordigde; en de gemeente is een gehuwde vrouw met Christus. En de hoofdband die de gemeente hoort te dragen, wordt gevonden in Galaten 5, en dat is liefde, vreugde, vrede, lankmoedigheid, goedheid, zachtmoedigheid, goedertierenheid, geduld. Dat is de hoofdband die in de gemeente gedragen hoort te worden: broederlijke liefde, vriendelijkheid, gemeenschap.

En deze vrouw, toen het. . . Het moet tegen donker zijn geweest dat zij beseftte dat zij één van die munten had verloren.

⁶⁰ O, als er ooit een tijd was dat de gemeente inventaris behoorde op te maken, om te zien of u alle munten erop hebt, zou het nu moeten zijn. Het wordt donker. De—de spoken en wolken van het vernietigen van de beschaving hangen over de aarde; zonde en losbandigheid aan alle kanten. Wij leven in een geweldige tijd, wanneer er goddeloosheid is, mensen die naar de kerk gaan alleen voor de schijn, mensen die naar de kerk gaan om te proberen zich van hun gemeenschap te verbergen, mensen die naar de kerk gaan en beweren Christenen te zijn en leven zoals de rest van de wereld: drinken, roken, gokken; vrouwen die immoreel gekleed zijn, die kleren dragen die ze niet in de—in hun eigen kleedkamer behoren te dragen, buiten op straat in publiek. En broederlijke liefde is iets dat voorbij is, zowat. Wij hebben niet één munt verloren, maar we hebben ze praktisch *allemaal* verloren.

⁶¹ En het werd nacht, en bedenk: haar man zou terugkeren. En als hij haar vond met één van die munten die bij haar ontbrak, toonde het dat zij als “een hoer” was bestempeld.

⁶² En als zij zich onteerd had, of zich verontreinigd had, op welke wijze ook, en het door de mensen werd gezien, brachten ze haar voor de priester en brachten getuigenis uit dat ze zo werd bevonden, en de priester die zag dat ze een getrouwde vrouw was, nam de munt (uit haar hoofdband) van hetgeen zij verkeerd had gedaan. Als ze haar—haar deugd had bedorven, namen ze die eruit. Als ze geflirt had, wat toonde dat ze niet trouw aan haar man was, namen ze die eruit. Wat het ook was, haalden ze hem eruit. En toen haar man terugkwam, ontdekte hij dat ze gemerkt was, en hij zou onmiddellijk van haar scheiden en niets te maken hebben met zo'n vrouw. Hij wilde zo'n vrouw niet.

Dus het begon tegen donker te worden toen ze besepte dat ze iets verloren had— tijd dat haar man zou komen, en het wordt laat.

⁶³ De gemeente zou zich maar beter kunnen onderzoeken aan de hand van het Woord van God—onze zuiverheid, onze trouw, onze toewijding. Wij zijn achterklappers geworden, roddelaars, sigarettenrokers, kwaadsprekers, opgeschilderde Izebels, alles in de kalender dat de rest van de wereld doet, houdt de Christelijke kerk zich vandaag mee bezig totdat u nauwelijks de een van de ander kunt onderscheiden. Het wordt tijd dat wij inventaris opmaken. Het wordt laat.

⁶⁴ Nu—om te kunnen . . . het was zo laat dat ze een kaars moest aansteken. En ze nam een kaars. Niet alleen nam ze een kaars, maar ze nam een bezem, en zij begon aan de schoonmaak.

⁶⁵ O, broeder! Als er ooit een behoefte was van een tijd om een kaars aan te steken, het uitzenden van het Evangelielicht, de Heilige Geest terug in de gemeente. . . Niet zozeer voor emotie, niet voor fantastische dingen, niet voor een emotionele opjutterij, niet voor een sprong van vreugde, maar voor een hartdoorzoekende ervaring, wanneer mannen en vrouwen in orde komen met God. Dat is juist. We zijn bij de eindtijd.

⁶⁶ En ze stak een kaars aan, om haar licht te geven. En broeder, elke kleine kaars hierbinnen zou vanavond ontstoken moeten worden. Niet alleen dat, maar ze pakte de bezem—en de burens konden het stof zien vliegen. Ze had een echte schoonmaaktijd, want haar man stond op het punt te komen. En als hij haar snapte met die ene munt eruit, was ze “een hoer.”

⁶⁷ Broeder, wij, de gemeente van de levende God, in deze grote uren waarin we nu leven— het betaamt ons om ons te onderzoeken, voor God te gaan, de kaars aan te steken, van het Woord van het Evangelie, en onszelf te onderzoeken, en te ontdekken of wij niet tekortschieten, en vooral wanneer wij al deze dingen zien komen. We zijn in de eindtijd; de komst van Christus is nabij. Er is geen andere hoop in de wereld voor de gemeente.

⁶⁸ En kijk: de gemeente valt in slaap. De gemeente heeft geen geweten meer. Je kunt ze nauwelijks wakker maken. De Bijbel zei dat ze in die toestand zouden komen, wanneer ze zouden zeggen: “‘Zie, onze Here stelt Zijn komst uit.’ En ze zullen elkaar verslinden en elkaar bijten enzovoort en ruziemaken.” Het is gewoon precies dat uur. Alles is klaar. De bladzijden zijn omgeslagen, als het ware, en het staat klaar—de komst van de Heer.

⁶⁹ De Lutheraanse kerk verloor háár licht. De Methodistenkerk verloor háár licht. De Baptistenkerk verloor háár licht. De Pinksterkerk verloor háár licht. Elk licht schijnt verdwenen te zijn.

⁷⁰ De Pinkstermensen, de Heiligheidsmensen gedragen zich precies zoals de Methodist. De Methodist gedraagt zich als de Baptist. De Baptist gedraagt zich als de Lutheraan. De Lutheraan gedraagt zich als de Katholiek. En het is allemaal teruggegaan naar één grote opeenhoping van zonde. Dat is juist. We zijn in de eindtijd—de komst van de Here.

⁷¹ Nu: zij hield grote schoonmaak. Ze schrobde de vloeren, ze veegde de muren, ze haalde de spinnenwebben weg—ze bleef doorgaan totdat ze vond wat ze verloren had. En toen zij het vond, riep zij haar kleine zusterkerken om nu te komen.

⁷² Het maakt mij niet uit of u een Methodist bent, Baptist, Pinkstermens, Presbyteriaan—kom, laten we ons samen verheugen. Wanneer dié tijd komt, wanneer de gemeente haar broederlijke liefde vindt, wanneer de gemeente haar heilig fatsoen vindt, wanneer de gemeente haar plaats in Christus vindt, zal ze naar de andere leden van het lichaam roepen: “Kom en verheug u met ons.” God wil dat de gemeente Hem liefheeft.

⁷³ Ik geloof dat het zondagmorgen was toen ik sprak over de deugden van de vrouw— hoe gezegend . . . wie zou iets lieflijkers kunnen vinden dan vermoeid thuis te komen als God een man een vrouw heeft gegeven. Een vrouw en een man zijn onafscheidelijk; zij zijn één. In de schepping schiep God ze eerst allebei samen en ze zijn één hart, ziel, verstand en alles. Toen Hij de mens maakte in het stof van de aarde, scheidde Hij hem van zijn vrouw. Toen Hij Eva maakte, ging Hij geen—geen vrouw maken, nog wat *meer* stof op te rapen, maar Hij nam uit de zijde van Adam een rib en maakte zijn vrouw. Hij zei: “Zij is been van mijn been, vlees van mijn vlees.” Zij waren één in hart, ziel en lichaam.

⁷⁴ Het is een type van Christus. God nam Christus' gemeente niet uit een leerstelling, noch nam Hij haar uit een denominatie. Hij nam haar uit het hart van Christus, de speer in Zijn zijde, door het Bloed.

⁷⁵ Mijn broeder, zuster, het maakt mij niet uit hoe religieus u zou mogen zijn, als u niet bedekt bent door het Bloed, bent u verloren. We zullen daar overmorgenavond op ingaan, laten zien hoe vitaal het is. Maar u bent verloren zonder het Bloed.

Nu: toen Hij dan die vrouw maakte, was zij een metgezel. Het was iets voor hem om van te houden; het was deel van hem.

⁷⁶ Nu, luister aandachtig. Een man of een vrouw kan nooit naar de hemel gaan tenzij zij wedergeboren zijn. Ik bedoel niet omdat u in tongen hebt gesproken, ik bedoel niet omdat u hebt gejubeld, ik bedoel niet omdat u hebt gedanst, ik bedoel niet omdat u naar de kerk bent geweest en regelmatig bent geweest, speldjes draagt wegens uw getrouwheid; die dingen zijn in orde, maar dat is het niet. Er moet absoluut een eenheid, verbinding zijn tussen u en Christus totdat u één wordt. U bent één! En als u dat niet bent, hoe . . . ?

⁷⁷ Kunt u zich voorstellen dat u 's avonds binnenkomt, moe, vermoeid, uitgeput? Als u een boer bent, monteur, prediker, wat u ook bent—binnenkomt, wanneer u uw kleine huis binnengaat—u verlangt ernaar om daar te komen. U doet de deur open, en daar staat een lieve kleine vrouw; zij begroet u. Ze heeft zich allemaal mooi en netjes gemaakt. Ze loopt naar u toe en kust u op de wang; ze zegt: “Pa, je bent moe.” Ze laat u zitten in een stoel, ze gaat op uw schoot zitten; ze slaat haar armen om u heen en ze klopt u zachtjes. Het lijkt dan gewoon alsof u niet vermoeid bent; iets tilt u op. Het is iets dat God u voor dat doel gaf. Het is een deel van u—nu, als zij een ware echtgenote is.

⁷⁸ Maar wat als die lippen een andere man hebben gekust die dag, of een andere keer? Wat als u zich daarvan bewust bent? Wat als die armen een andere man hebben omhelsd? Zij is absoluut een gruwel op uw schoot. Die kus brandt als een Judaskus. Die armen, u zou liever dat ze niet om u heen waren. O, ze heeft zich misschien helemaal mooi gemaakt, haar haar mag gekruld zijn, haar ogen mogen bruin zijn, haar wangen mogen roze zijn, haar kleine rokjes mogen gestreken zijn—zij mag nog zo mooi zijn, maar als dat echte, waarachtige, goddelijke respect en liefde en vertrouwen er niet is, zou ze beter van uw schoot kunnen wegblijven. U wilt niets met haar te maken hebben; zij is een—zij is een hindernis voor u. Het maakt mij niet uit hoe knap ze zichzelf maakt, ze is nog steeds verkeerd, totdat ze zich bewezen heeft een echte, waarachtige lieverd te zijn, die van niemand anders houdt dan u, geen andere kus van haar lippen dan de uwe, geen andere armen mogen haar houden dan de uwe, en u weet het. Wat een gevoel, wat een troost!

⁷⁹ Dat zijn man en vrouw, wat een type is van Christus en Zijn gemeente. En wanneer u naar uw kerk gaat, mag u de beste kerkbanken hebben in de stad, mag u de hoogste torenspits hebben die er in de stad is, mag u het beste pijporgel hebben, u mag het best gekleed gaan, u mag zingen als een nachtegaal, maar ondanks dat alles, als u zoent en flirt met de wereld, is die kus op de wangen van Christus een Judaskus. Hij wil niets met u te maken hebben. Hij kijkt naar uw trouw-, verlovingsring en Hij ziet dat de hoofdband weg is; Hij ontdekt dat de liefde verdwenen is. Het is een vorm; Hij ontdekt dat trouw weg is. U hebt ontucht gepleegd met de wereld. U gaat naar dansavonden en boogie-woogiefeestjes en kijkt naar ouwe vieze televisieprogramma's. U pleegt overspel met Christus, tegenover Hem, terwijl u Hem uw Echtgenoot noemt.

⁸⁰ De Bijbel zei: “U zegt: ‘Ik ben rijk; ik heb niets van node.’” Maar Hij zei: “U weet niet dat u naakt bent, jammerlijk, blind, arm en weet het niet.” Het wordt tijd dat we een kaars aansteken en het huis vegen. Het komen van de Here is ophanden.

Laten we dat overdenken, even een paar ogenblikken, terwijl we onze hoofden buigen. Wilt u? Zou u naar de piano willen gaan,

zuster?

⁸¹ Wat hebt u gedaan, gemeente? Wat is uw toestand vanavond? Wanneer uw hand opgestoken is in uw toewijding, is er iets dat u rechtzette? Als u met de wereld flirt, als u dingen doet die verkeerd zijn—uw kus . . .

⁸² Denk er eens over na, man. Meneer, ik wil ú iets vragen. En dit geldt ook voor de juffrouw, en mevrouw. Jongedame, wat zou u denken van uw vriend, als u wist dat u hem had zien zoenen en rondhangen met andere meisjes, en u met hem verloofd was, en hij naar u toe kwam en u op de hand klopte en zei: “Lieverd, ik hou alleen van jou”?

U zou zeggen: “Jij kleine huichelaar, ga uit mijn zicht!”

⁸³ Wat zou u . . .? Denk er eens over na, meneer. Wij zijn niet alleen verloofd, maar wij zijn getrouwd. De gemeente is getrouwd met Christus. Wij zijn de vrouw van Christus, en brengen kinderen voort. Hoe zou u het vinden om 's avonds naar huis te komen, bij uw toewijding aan uw vrouw, en ze heeft een stel kleine kinderen, en u komt er die dag achter . . .? En wanneer ze binnenkomt, o, haar nagels mogen gelakt zijn (dat is: als u van de wereld bent). U mag . . . Zij mag er nog zo mooi uitzien, maar u weet. Denk eraan, broeder—als die vrouw andere mannen heeft gekust. Als die armen die om u heen zijn, u vertellend dat ze van u houdt, en u weet dat dat een . . . dat ze ook liefde aan anderen heeft gegeven, haar liefde niet trouw is. Haar liefde niet trouw is. Het is niet voor u, het behoort ook anderen toe. Als er ook maar iets mannelijks in u zit, zou u haar van uw schoot afschuiven. Bedenk wat een gevoel dat zou zijn. Denk er eens over na, dame, als uw man thuiskwam. Niet alleen dat, maar ook ziekten dragend van immorele daden.

⁸⁴ En o, zegen uw hart, de gemeente is weggevreten door geestelijke geslachtsziekten, allerlei ismen en al het andere. Het is verkeerd! God, wees genadig! Jezus komt, vrienden. U zult geen tijd meer hebben een dezer avonden, of een dezer dagen. U kunt zich beter nu onderzoeken.

Laten we bidden:

⁸⁵ Hoevelen van u zeggen: “Broeder Branham” met uw hoofden gebogen, uw handen opgeheven, “gedenk mij in uw gebed, broeder Branham. Ik kom vanavond, ik kwam hier niet om alleen maar gezien te worden”? God zegene u. Kijk maar naar de handen. “Ik kwam hier niet om gezien te worden; ik kwam om iets te weten te komen. En ik geloof dat God tot mijn hart sprak terwijl u predikte, en ik besef dat ik verkeerd ben. Ik—ik wil een echte, ware Christen zijn. Ik wil een echte geliefde zijn, zodat wanneer ik naar mijn Heer ga en op mijn knieën kniel, ik wil dat Hij mij in Zijn armen sluit; zegt: ‘O, Mijn geliefde!’”

⁸⁶ Herinnert u zich Salomo, hoe hij erover sprak? Hij zei: “Kom, mijn liefste, laten we door de granaatappels wandelen, laten

we door de tuin van specerijen wandelen.” Hoe hij zei dat haar lippen eruitzagen als rozenknopjes, enzovoort. Hoe hij van zijn kleine vrouw hield; zei: “Kom, laten we gaan en ons verzadigen met liefde.”

⁸⁷ Wanneer u naar uw altaar gaat om te bidden, is uw hart zo trouw en uw ziel zo onvervalst dat u zegt: “Here God, laten wij ons verzadigen met liefde,” en u zegt: “Ja, mijn Geliefde, ik hou van U”? Of hebt u ontucht gepleegd? Hebt u geflirt met de wereld?

⁸⁸ En het uur van de Here is nabij, wanneer al deze tekenen en wonderen, met tienduizenden andere dingen die plaats hebben gevonden, die erop wijzen, elke aanduiding erop wijst. Het wordt donker. Er is een afkoeling in de gemeente. De opwekking lijkt voorbij te zijn. Het laatste stukje is zowat beëindigd. En hier vinden wij onszelf in overspel. Wat zal Hij doen? Hij zal ons van Zijn schoot afschuiven en zeggen: “Ga weg van Mij, gij werkers van ongerechtigheid.”

⁸⁹ Nu, als er hier iemand is die opnieuw herinnerd zou willen worden, zou ik op dit ogenblik mogen vragen: hef uw handen naar God; zeg: “Ik geef me nu over en zeg, door Gods genade, dat vanaf vanavond aan ik een getrouw leven zal leiden door Gods hulp.” God zegene u. God zegene u. En u broeder, u zuster, u jongedame, u meneer, u broeder, u hier, daarginds, en u jongeman.

⁹⁰ Is er hier iemand die nog nooit gered is, en zou zeggen: “Broeder Branham, gedenk mij, ik ben nooit wedergeboren. Ik weet dat ik het niet ben”? Luister: u bent niet gered totdat u wedergeboren bent; u hebt slechts uw gezicht naar iets gekeerd; maar wanneer u Christus aanneemt, bent u wedergeboren. U zegt: “Broeder Branham, ik heb het nooit aangenomen. Ik weet dat ik verkeerd ben. Ik steek nu mijn handen op en zeg: ‘Gedenk ook mij.’ Ik ben nooit gered. Ik heb nooit—nooit geprobeerd om Christus te dienen, maar ik wil het proberen. Bid voor mij, broeder Branham.” Wilt u uw hand opsteken, iemand hierbinnen nu? Is er een persoon hier die nooit een Christen is geweest, die uw hand zou willen opsteken, zeggen: “Gedenk mij, broeder, in gebed”? God zegene u, zoon. Iemand anders die zegt: “Gedenk mij, broeder”? God zegene u, dame. Iemand anders: “Gedenk mij, broeder. Ik wil nu in de Here Jezus geloven en Hem aannemen als mijn Redder”? God zegene u, broeder. Dat is goed.

⁹¹ Iemand bekritiseerde mij onlangs en zei: “Broeder Branham, waarom zegt u: ‘Steek uw hand op’?” Luister: er is niemand die meer in een altaaroproep gelooft dan ik. Ik geloof in naar het altaar komen—dat is goed; maar dat redt u niet. Het is uw mening, uw beslissing over Christus. U zegt: “Wel, als ik naar het altaar toe liep.” Dat is goed. Maar broeders, besefte u dat wanneer u uw hand opsteekt, u elke wetenschappelijke

wet breekt die er is? Uw hand, door de natuur, door de zwaartekracht, zou naar beneden moeten hangen. Als u uw hand opsteekt, laat het zien dat er een bovennatuurlijk wezen in u is dat in staat is om de wetten van de natuur te weerstaan, om uw hand op te steken naar uw Schepper. Iets in uw hart nam een beslissing. God ziet u uw handen opsteken net zoals Hij u bij het altaar ziet. Jazeker, ja. Als u het meent, meent God het ook. Maar kijk, vriend: u kunt niet halfslachtig zijn, u moet het menen.

Laten we nu bidden:

⁹² Gezegende hemelse Vader, vanavond, aan het begin van deze opwekking, nu onze tijd verstreken is, en iets overschreden is, bid ik U om genadig te zijn voor deze mensen. En sta toe, almachtige God, dat . . . Er gingen hier vanavond minstens twintig handen omhoog in het gebouw, dat ze Christus nodig hadden. O God, het zijn hun zielen. De Geest, de Olie, is zo ongeveer uitgebrand. Er zal niet veel meer zijn. Wanneer de laatste druppel uit de emmer is gegaan, of uit de vat, zal er geen Olie meer in lampen worden gedaan. Ze beseffen dat ze in de laatste dag zijn. Er is geen hoop op aarde voor ons buiten Christus. Ik bid vanavond, Here, dat op de een of andere manier, in de plechtigheid van dit moment, de diepe ernst, dat U nu de Heilige Geest zult zenden Die hen hun handen deed opheffen en hen zult redden van een leven van zonde. Sta het toe, Vader.

⁹³ En moge voordat deze samenkomst zal eindigen, mogen er letterlijk tientallen van hen zijn, velen die juichen met de Heilige Geest. Moge dit doopbad gewoon, gewoon de een na de ander gedoopt worden in de kostbare Naam van onze Here Jezus Christus, op Paasmorgen, verrijzend tot een nieuw leven. O eeuwige, gezegende Vader, ik bid dat U hen zult zegenen. Sta het toe, Here. En nu, op dit ogenblik nu, moge hun beslissing echt zijn, mogen zij U aannemen waar zij ook zitten. Onze altaren en rondom zijn gevuld met mensen, en we bidden dat U deze mensen hedenavond Uw dienstknechten zult laten zijn. In Christus' Naam.

⁹⁴ Terwijl we onze hoofden gebogen hebben: ik wil u één ernstige vraag stellen. U, die uw hand opstak, en u die aan het bidden was: ik weet dat u uw hand niet opstak alleen maar om uw hand omhoog te zien gaan. U stak hem omhoog omdat iets u vertelde het te doen. En u zegt, door middel van een opgeheven hand: "Broeder Branham, ik geloof—voor God en dit gezelschap— ik geloof dat er vanavond iets in mijn hart is gebeurd, dat van deze avond af ik een ander persoon zal zijn." Zou u uw hand willen opsteken, u die uw hand op hebt gestoken, zeggen: "Ik geloof"? God zegene u, dame. God zegene u, u, u, u. Dat is wonderbaar. Helemaal achter, achterin, ja, de Here zegene u.

⁹⁵ Nog iemand die uw hand opsteekt, zegt: "Ik geloof nu"?

God zegene u, broeder. “De Here vertelt mij vanavond. . .” God zegene u, dame daar achteraan. God zegene u, jongedame hier. “De Here vertelt mij nu dat er iets in mijn hart is gebeurd, en ik geloof dat ik meer vreugde uit deze opwekking zal hebben dan ik ooit in mijn leven heb gehad.” God zegene u. Goed, God zegene u dame die hier zit. Ik dacht dat het ongeveer tijd was voor u om ook uw hand op te steken. Is er nog iemand, die zegt: “Ik voel me werkelijk anders, broeder Branham, ik geloof dat ik vanavond deze kerk verlaat met een bewustzijn van het spoedige naderen van Christus. Ik ga hier uit om een ander leven te leiden. Ik zal een Christen zijn door de genade van God. Ik geloof dat God mij geroepen heeft?”

⁹⁶ En als Hij u geroepen heeft, bent u van Hem. Stop met flirten, stop met flirten met de wereld! Kom, leef nu voor Hem. Zeg: “Ik zal mij bekeren van al mijn zonden, en nu neem ik Christus als mijn Redder.” Zou er nog iemand zijn voordat we sluiten? Is er? God zegene u, broeder. God zegene u. Dat is goed. God zegene u. Dat is goed. Zo blij om u dat te zien doen. Goed.

⁹⁷ Begin van een avond nu, het is een beetje. . . we willen er gewoon niet te veel druk op zetten; we willen u vroeg uit laten gaan zodat u morgenavond terug kunt komen.

⁹⁸ Net voordat we sluiten, is er een zieke die uw hand zou willen opsteken, zeggen: “Bid voor mij, broeder Branham”? Goed, dat zijn vijf, zes, zeven, acht, negen, tien handen— elf, twaalf, goed— nu dertien, veertien—goed—vijftien.

Laten we nu buigen.

⁹⁹ Gezegende hemelse Vader, U hebt die handen gezien. En o, zij zijn hier voor een reden. Misschien zijn ze Christenen, maar ze hebben Uw grote hulp nodig. En wij beseffen, Here, dat U door David hebt geroepen en zei: “Vergeet niet al Zijn weldaden, Die al onze ongerechtigheid vergeeft, Die al onze ziekten geneest.” Ik bid dat het Bloed van Christus kostbaar op hen zal rusten en ze genezen zullen worden, om van deze komende samenkomst te genieten. Sta het toe, Here. Door Christus’ Naam vragen wij het. Amen.

Laten we nu staan; *Neem de Naam van Jezus Mede.*

. . . de Naam van Jezus mede,
Kind van . . .

Laten we ons omdraaien en iemand naast u de hand schudden. Draai u om; geef een hand.

Het zal u vreugde en troost geven,
O, neem het overal heen waar u gaat.

Dierb’re Naam, (Dierb’re Naam) (O hoe zoet!)
Hoop der aard en ’s hemels vreugd;
Dierb’re Naam, (Dierb’re Naam) o hoe zoet!
Hoop der aard en ’s hemels vreugd.

Nu, laten we rustig, terwijl we deze kant op kijken, zachtjes zingen:

Bij de Naam van Jezus buigend,
 Ootmoedig neervallend aan Zijn voeten,
 Koning der koningen zullen wij Hem in de
 hemel kronen,
 O, als onze reis ten einde is.

Dierb're Naam, (Gezegend.) o hoe zoet!
 Hoop der aard en 's hemels vreugd;
 Dierb're Naam, (Dierb're Naam!) o hoe zoet!
 Hoop der aard en 's hemels vreugd.

¹⁰⁰ Nu, het is net even over negen, bijna zeven of acht minuten over negen. Vroeg, u naar huis kunt, morgenavond terugkomen, en we zullen genieten van de zegeningen van God, genieten van uw aanwezigheid. En nu, ik zag ongeveer twaalf, veertien handen omhoog voor genezing vanavond. Als er veel zieken zullen gaan komen, zullen we gewoon een avond afspreken voor een genezingsdienst, misschien zaterdagavond en ook zondag. Als we zien dat we ze niet allen zondag kunnen nemen, zullen we een zaterdagavond nemen. Wij zullen zien hoe het uitkomt.

¹⁰¹ Nu, ik—ik bid dat Gods zegeningen diep op ieder van u zullen rusten en moge Hij met u wezen en u zegenen totdat we elkaar morgenavond weer kunnen ontmoeten.

¹⁰² Laten we onze hoofden nu buigen, gewoon in een ogenblik van gebed, terwijl ik de voorganger vraag hierheen te komen en te sluiten met een woord van gebed.

57-0417 De Tweede Komst Van De Here
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana Verenigde Staten

DUTCH

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org